

synes, at den Maade, hvorpaa man lettest kunde holde Landmaalerne til at gjøre deres Pligt og til at gjøre nøiagtige Opmaalinger, er at træffe den simple Bestemmelse, at den Landmaaler, hvis Arbejde befandtes at være unøjagtigt, saaledes, at en Uovereensstemmelse mellem hans Kort og Matriculskortet laae i hans Unøjagtighed, skulde paa sin egen Bekostning sørge for, at Arbejdet blev bragt i behørig Orden, og ved Siden deraf kunde der jo paalægges ham en Mulkt. Nu er Forholdet derimod det, at selv om han gjør den bedste Opmaaling, bliver det, naar han er i det uheldige Tilfælde, at have med en Egn at gjøre, hvorover Matriculskortet er slet, ham paalagt at gjøre en Mængde Eftermaalinger ganske gratis, for at Matriculskontoiret kan blive istand til at see, paa hvilken Maade Matriculskortet er unøjagtigt. Det er, som sagt, ikke alene overordentligt besværligt for Vedkommende, der udfører Forretningen, men det er i mange Tilfælde umyttigt for Matriculskontoiret, idet man ikke med Billighed kan forlange, at Landmaaleren skal foretage andre Maalinger end af de Stykker, som grændse til den Lod, hvormed han har at gjøre, medens det er muligt, at Unøjagtigheden kan skrives fra en Lod, der ligger langt borte. Det Naturlige og Rette vilde derfor i slige Tilfælde være, at Matriculskontoiret foranstaltede en partiel Opmaaling af vedkommende Egn. Derved kunde man faae Matriculskortene berigtigede, som jo er det, man tilsigter, medens man derimod ikke opnaaer nogen Forbedring af Matriculskortet paa den nu brugelige Maade, hvorved man kun besværer Udskiftningen og dem, der lade den udføre.

Feddersen: Det er allerede af den ærede Viceformand (Tscherning) antydet, at det Forslag, der foreligger til Thingets Behandling, omfatter Gjenstande, der ere temmelig ueensartede.

Det er tiensynligt, at dette Forslag slutter sig til to forskjellige Lovgivning; det ene om Udskifting af Jord paa Landet og den anden om Høbstadjer med Hensyn til Afgiftsspørgsmaalet. Denne Omstændighed maa vist-

nok gjøre det ønskeligt, som allerede af den ærede Viceformand er antydet, at tage § 3 tilbage ved en senere Behandling, eller muligvis kunde Sagen efter sin hele Vækkelse, især hvis den skulde faae en endnu større Udstrækning, som den vistnok i visse Henseender egner sig til, falde i to Dele, saa at det, der angaaer Udskifting, kommer til at staa som en særegen Lovgivning, der støtter sig til Forordningen af 3die December 1819, og at en særegen Lov kunde komme til at omfatte Høbstadjer, der vistnok i mange Henseender trænge til en ikke ganske liden Rectification. Det er allerede af en foregaaende æret Taler bemærket med Hensyn til Forslagets § 1, at Forordningen af 3die December 1819 egentlig ikke har omtalt Hartkornsberegningen, men derimod givet den Bestemmelse, at der ved Udskifting af Høndergaard skulde bestandig beholdes tilbage en Høvedparcel af 20 Tønder Land boniteret Jord.

Jeg troer imidlertid at burde fremhæve, at der dog imellem Hartkorn af boniteret Jord er en vis indre Forbindelse, saa at, om end ikke Hartkorn er nævnt i Forordningen, ligger det dog i Grunden i Tanken deri. Vi føres her til at betragte nærmere Vækkelsen af de forskjellige Maalestøffe, Hartkornet eller boniteret Jord efter de forskjellige Taxter fra 24 og ned efter, og endelig en Tønde Land geometrisk Maal. Der er imellem visse Maalestøffe en ikke ringe Forskjel. Saa vidt mig bekjendt vil en Tønde Hartkorn svare til $5\frac{1}{4}$ Tønde Land boniteret Jord til Taxt 24, og heraf følger, at Forordningen af 1819 omhandler et Areal, som kommer 4 Tønder Hartkorn nær. Hvis jeg ikke feiler, maa det have været den ærede Viceformands Tanke, at den Høvedparcel, der er Spørgsmaal om at bevare, omtrent skulde have den halve Størrelse af hvad den tidligere Lovgivning har paatænkt. Det ligger i Sagens Natur paa Grund af Matriculstaxten, som jo kan synke ned fra 24, ja, man har seet til $\frac{1}{4}$, at der gaaer meget mere Jord af ringere Benitet til, for at svare til et Jordsmøn af bedre Bonitet.